

**Protokół z posiedzenia Rady Naukowej
Instytutu Badań Literackich PAN
z dnia 5 grudnia 2017 r.**

Posiedzenie otworzyła i prowadziła Przewodnicząca Rady Naukowej IBL PAN, prof. dr hab. Anna Grześkowiak-Krwawicz.

Swoją nieobecność usprawiedliwili następujący członkowie Rady: dr hab. Beata Dorosz, dr Dorota Krawczyńska, prof. dr hab. Zdzisław Łapiński, dr Maciej Maryl, dr hab. Magdalena Rembowska-Płuciennik, prof. dr hab. Marek Zaleski.

Następnie odbyła się uroczystość wręczenia dyplomu doktora habilitowanego dr hab. Beacie Śniecikowskiej oraz dyplomów doktora nauk humanistycznych dr Katarzynie Buszkowskiej i drowi Mateuszowi Żurawskiemu.

Porządek obrad:

- 1. Informacja Dyrekcji o sprawach bieżących Instytutu**
- 2. Uchwała Rady o podziale zysków netto za rok 2016**
- 3. Akceptacja recenzji prof. Jacka Leociaka z dorobku naukowego prof. Michała Głowińskiego w związku z prośbą Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy o opinię w postępowaniu o nadanie tytułu doktora *honoris causa***
- 4. Akceptacja recenzji prof. Mikołaja Sokołowskiego z dorobku dr hab. Haliny Krukowskiej profesora seniora UwB w związku z prośbą Uniwersytetu w Białymstoku o opinię w postępowaniu o nadanie tytułu doktora *honoris causa***
- 5. Sprawa oceny okresowej pracowników IBL PAN oraz wybór brakującego członka Komisji ds. Oceny Pracowników IBL PAN**
- 6. Wniosek komisji habilitacyjnej w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Małgorzacie Ciszewskiej**
- 7. Nadanie stopnia doktora nauk humanistycznych mgr. Pawłowi Bemowi**

- 8. Przyjęcie wniosku dra Tomasza Płaty w sprawie wszczęcia postępowania habilitacyjnego w Instytucie Badań Literackich oraz powołanie recenzenta, sekretarza oraz członka komisji habilitacyjnej w tym postępowaniu**
- 9. Wszczęcie przewodu doktorskiego mgr Grażyny Łabęckiej-Jóźwiakowskiej na podstawie pracy *Późnorennesansowy poemat „Gorais” Sebastiana Fabiana Klonowica (edycja – przekład – komentarz)* oraz powołanie promotora**
- 10. Wolne wnioski**

Ad.1

Informacja Dyrekcji o sprawach bieżących Instytutu

Prof. dr hab. Mikołaj Sokołowski zaczął wystąpienie od podziękowania pracownikom Instytutu, za pośrednictwem Rady Naukowej, za niezmienniejącą się aktywność naukową, która zaowocowała uzyskaniem przez Instytut Badań Literackich PAN kategorii A+. Zadeklarował także, że jeśli z uzyskaniem tej kategorii wiązać się będzie pozytywna decyzja finansowa, to w przyszłym roku pracownikom przyznane zostaną podwyżki w trybie uznaniowym. Następnie poinformował zebranych o tym, że miniona parametryzacja – oprócz części o charakterze ewaluacyjnym – miała charakter statystyczny. Instytut oceniany był w ramach czterech kryteriów:

1. osiągnięcia naukowe i twórcze, czyli m.in. artykuły w czasopismach punktowanych, monografie naukowe, rozdziały w monografiach;
2. potencjał naukowy, czyli m.in. uprawnienia do nadawania stopni naukowych, rozwój naukowy kadry własnej oraz osób niebędących pracownikami IBL PAN, mobilność pracowników, członkostwo pracowników we władzach międzynarodowych i krajowych towarzystw i organizacji, pełnienie przez pracowników funkcji redaktorów naczelnych, członkostwo w ciałach eksperckich,

wydawanie ważnych czasopism, aktywność w koordynowaniu i realizacji międzynarodowych projektów naukowych;

3. materialne efekty działalności naukowej, czyli m.in. aplikacje wyników badań naukowych;
4. pozostałe efekty działalności naukowej, czyli dziesięć najważniejszych osiągnięć jednostki o znaczeniu naukowym, gospodarczym i ogólnospołecznym.

Po przedstawieniu tych kryteriów Dyrektor IBL przytoczył otrzymaną przez Instytut punktację w parametryzacji za lata 2009-2013 i 2013-2016. W kategorii pierwszej Instytut uzyskał 44,98 pkt. w pierwszej i 55,68 pkt. w drugiej parametryzacji; w kategorii drugiej - odpowiednio 322 pkt. i 512 pkt.; w kategorii trzeciej w kolejnych parametryzacjach uzyskał współczynniki 1,58 i 2,23; w kategorii czwartej - odpowiednio 100 pkt. i 92 pkt. Prof. Sokołowski zaznaczył, że ostatnie kryterium to kryterium eksperckie i niższa ocena mogła tu być wynikiem nie tyle braku osiągnięć ze strony Instytutu (który nie zaniedbał swoich działań, ale dążył do podniesienia poziomu prowadzonych przedsięwzięć przy wykorzystaniu środków uzyskanych z grantów), ile surowszej ekspertyzy. Ocena ostateczna w parametryzacji cztery lata temu wynosiła 76, 32 pkt., a w tym roku 105,38 pkt. Dzięki temu znaleźliśmy się w grupie 15 najlepszych instytucji poddanych dodatkowej ocenie eksperckiej decydującej o przyznaniu kategorii A+. Ocena ta odbywała się na podstawie następujących kryteriów, w których brane było pod uwagę, czy Instytut znajduje się powyżej czy poniżej pewnych wyliczonych statystycznie parametrów:

1. znaczenie osiągnięć uwzględnianych w ramach kryterium: osiągnięcia naukowe i twórcze istotne dla rozwoju dyscypliny, w tym liczba wysoko punktowanych publikacji naukowych;
2. udział w upowszechnianiu osiągnięć naukowych i artystycznych – szczególnie w skali międzynarodowej;
3. udział w tworzeniu strategicznej infrastruktury badawczej (kryterium niestosowane do instytucji humanistycznych);

4. znaczenie wyników badań naukowych lub prac rozwojowych dla rozwoju gospodarczego kraju;
5. osiągnięcia naukowe i artystyczne o szczególnym znaczeniu dla rozwoju społecznego kraju, ochrony dziedzictwa narodowego lub rozwoju kultury i sztuki;
6. udział w realizacji międzynarodowych projektów obejmujących badania naukowe.

W każdej kategorii uzyskać można było maksymalnie 50 pkt. Dyrektor poinformował zebranych, że największe braki Instytut miał w punktach w dziedzinach wysoko punktowanych publikacji oraz projektów międzynarodowych i zaznaczył, że w tych obszarach Instytut musi zintensyfikować starania, żeby utrzymać kategorię A+ zapewniającą warunki do prowadzenia badań naukowych. Prof. Sokołowski oświadczył także, że ponieważ w tej chwili dotacja rośnie, to zgodnie z wynikami rozmów przeprowadzanych przez Dyрекcję w Pracowniach i Zespołach, zostanie ona wykorzystana na podtrzymanie dużych projektów badawczych, którym skończyło się finansowanie z grantów lub nie uzyskały dalszego finansowania z tego źródła. Jeśli chodzi o konieczność zintensyfikowania działań w zakresie współpracy międzynarodowej, Dyrektor zapewnił, że program IBL-u będzie kontynuowany. Wspomniał także, że wychodząc naprzeciw opinii prof. dr hab. Teresy Kostkiewiczowej o zbyt małej ilości małych, indywidualnych projektów, zwraca się podczas rozmów z Pracowniami i Zespołami z prośbą o zgłaszanie takich propozycji, które mogą być realizowane przez osoby z różnych Pracowni.

Następnie prof. Sokołowski poinformował, że następna parametryzacja zostanie prawdopodobnie zastąpiona ewaluacją, na temat której trwa jeszcze ożywiona dyskusja, ale najprawdopodobniej będzie przeprowadzana w ramach dyscyplin naukowych, co wiąże się z porównywaniem Instytutu z uniwersytetami, ale na podstawie innych kryteriów, niż miało to miejsce wcześniej, m.in. dlatego, że publikacje podlegać będą ocenie. Dotychczas było tak, że obowiązywał przelicznik $3n$, czyli liczba publikacji miała być przynajmniej trzykrotnością liczby

pracowników. To prowadziło do sytuacji, w której niewielka liczba osób dużo publikujących mogła zapewnić wypracowanie wymaganej liczby publikacji dla instytucji. Ministerstwo postanowiło temu przeciwdziałać i są propozycje, żeby liczyły się tylko publikacje najwyżej punktowane lub żeby każdy pracownik w ciągu okresu sprawozdawczego opublikował min. 6 publikacji. Dyrektor podkreślił, że propozycje te, które budzą niepokój wielu instytucji naukowych, są wyrazem tendencji do traktowania ich mniej statystycznie, a bardziej indywidualnie.

Prof. Sokołowski krótko podsumował ogólne wyniki PAN w tegorocznej parametryzacji: liczba Instytutów PAN z kategorią A+ zmniejszyła się o około 1/3; znajdują się w tej liczbie współpracujące z nami Instytuty, niektóre z nich przeszły także z kategorii A do kategorii B. W związku z tym trwa dyskusja nad sposobami powstrzymania tej tendencji, która, jak podkreślił Dyrektor IBL, może również objąć Instytut Badań Literackich.

Dyrektor IBL PAN poinformował także zebranych o otrzymaniu przez mgra Pawła Ramsa, którego wniosek pozytywnie opiniowała Rada Naukowa na poprzednim posiedzeniu, prestiżowego stypendium Prezesa PAN.

Następnie prof. Sokołowski powiadomił Radę o tym, że w sobotę 2 grudnia 2017 r. odbyło się w Warszawie pierwsze otwarte posiedzenie organizacji o nazwie Porozumienie Instytutów Naukowych Polskiej Akademii Nauk. Do PIN PAN zostały zaproszone wszystkie Instytuty Naukowe PAN, pozytywnie odpowiedziało 27 z nich, a 5 ma status obserwatora, czyli nie podpisało deklaracji przystąpienia, ale bierze udział w pracach Porozumienia. Podstawowym celem PIN PAN jest poprawa jakości badań naukowych prowadzonych przez Instytuty PAN oraz ich popularyzacja. Drogą do poprawy tej jakości może być zacieśnianie współpracy między Instytutami oraz współpraca z uniwersytetami, ale także wypracowywanie i opiniowanie rozmaitych rozwiązań prawnych, które miałyby stwarzać dobre warunki dla prowadzenia badań naukowych w Instytutach PAN. PIN PAN opowiada się także za zachowaniem Instytutów jako jednostek autonomicznych, mających swój ustrój i

osobowość prawną, finansowanych bezpośrednio z Ministerstwa. Porozumienie ma być też płaszczyzną do merytorycznej dyskusji nad przyszłością Instytutów. Dyrektor oznajmił także, że na sobotnim spotkaniu ukonstytuowały się władze PIN PAN, powstała pięcioosobowa Rada, w skład której weszli przedstawiciele wszystkich pięciu Wydziałów PAN: prof. dr hab. Marek Jeżabek z Instytutu Fizyki Jądrowej PAN, prof. dr hab. inż. Jacek Koronacki z Instytutu Podstaw Informatyki PAN, prof. dr hab. Henryk Okarma z Instytutu Ochrony Przyrody PAN, prof. dr hab. Władysław Lasoń z Instytutu Farmakologii PAN, oraz prof. dr hab. Mikołaj Sokołowski z Instytutu Badań Literackich PAN jako przedstawiciel Wydziału I PAN – został on wybrany przez członków Rady na Przewodniczącego. Prof. Sokołowski poinformował, że Porozumienie Instytutów Naukowych PAN będzie dążyć do rejestracji w Sądzie i wpisania na listę instytucji ustawowo wymienianych przy prośbach o opiniowanie różnych aktów. Zaznaczył, że taki zwielokrotniony głos płynący ze środowiska Instytutów może pozytywnie wybrzmieć w obronie Akademii jako integralnej całości.

Po zakończeniu wystąpienia Dyrekcji Przewodnicząca Rady Naukowej podziękowała prof. Sokołowskiemu za ogromną pracę techniczną włożoną w przesłanie danych do parametryzacji oraz za stworzenie warunków do wypracowania kategorii A+, a następnie otworzyła dyskusję.

Prof. dr hab. Włodzimierz Bolecki chciał wiedzieć, czy w związku ze zmianą sposobu kształcenia doktorantów – zamianą studiów doktoranckich na szkoły doktorskie – Dyrekcja prowadzi rozmowy związane z wejściem Instytutu do tego typu szkoły doktorskiej.

Prof. Sokołowski w odpowiedzi zaznaczył, że Dyrekcja brała udział w pracach zmierzających do wypracowania zapisów legislacyjnych o szkołach doktorskich, które znalazły się w ustawie 2.0. Wspomniał, że jest w przygotowaniu kilka wariantów, ale chciałby powiedzieć o jednym temacie doktorskim, przygotowywanym już wcześniej do konkursu Narodowego

Centrum Badań i Rozwoju POWER (Program Operacyjny Wiedza Edukacja Rozwój) przez Dyрекcję we współpracy z dr hab. Jackiem Wójcickim i dr hab. Janem Kordysem. Przy okazji przygotowań do konkursu Instytut pozyskał nowego partnera – Polsko-Japońską Akademię Technik Komputerowych i została przetarta droga do negocjowania z partnerami przy realizacji tematu doktorskiego „Obecność polskiej kultury w cyberprzestrzeni”. Przypomniał także, że szkoły doktorskie mogą zakładać Instytuty PAN współdziałając między sobą lub z uniwersytetami, jedynym warunkiem jest zachowanie charakteru inter- lub transdyscyplinarnego. Podkreślił, że jeśli projekt szkół doktorskich wejdzie w życie, nie będzie problemów z nawiązaniem dalszej współpracy i realizacją wspomnianego projektu.

Prof. Bolecki przyznał, że nie rozumie idei współpracy z Polsko-Japońską Akademią Technik Komputerowych, ponieważ PJATK uczy posługiwania się pewnymi technikami informatycznymi, a partnerem dla Instytutu powinny być bądź inne Instytuty humanistyczne w obrębie PAN, bądź Instytuty uniwersyteckie. Spytał też, na czym polegałaby współpraca z PJATK oraz na czym miałyby polegać zakładana w ustawie interdyscyplinarność.

Prof. Sokołowski zwrócił uwagę, że na razie szkoły doktorskie jeszcze nie funkcjonują, więc jest czas, żeby wszystko dopracować. Podkreślił, że Dyrekcji zależy na współpracy nie tylko z Wydziałem I PAN, lecz także z reprezentantami innych dziedzin, a teraz powstają możliwości, także finansowe, współpracy transdyscyplinarnej. Jeśli chodzi o PJATK, jest to dobry partner, ponieważ ma doświadczenia w informatyce działającej na rzecz kultury. Podkreślił także, że Instytut ma już potencjał naukowy na polu humanistyki cyfrowej i warto go uzupełnić o doświadczenia, o które trudno byłoby we współpracy z Politechniką Wrocławską czy z Poznańskim Centrum Superkomputerowo-Sieciowym - owocnie współdziałającymi z Instytutem w różnych projektach badawczych. PJATK jest też nowym

rodzajem kontaktu ze szkolnictwem prywatnym, a Wydział Informatyki, z którym Instytut nawiązał kontakt, ma najwyższą możliwą dla tego rodzaju instytucji kategorię A. Dyrektor IBL wspomniał także, że będzie to wyгода dla doktorantów, którzy będą mogli korzystać z doświadczeń informatyków z nowoczesnych pracowni w Warszawie, co pozwoli oszczędzić czas i środki przeznaczone na dojazdy. Na koniec prof. Sokołowski przypomniał, że przy ostatnim składaniu wniosku w konkursie POWER Instytutowi zabrakło środków, dlatego Dyrekcja postanowiła znaleźć partnera mającego doświadczenia na tym polu. Poinformował, że wniosek przeszedł formalną ocenę, został zaakceptowany i jest na etapie oceny ekspertów.

Prof. dr hab. Grażyna Borkowska przyznała, że są to działania dobre, okupione ciężką pracą koncepcyjną i organizacyjną. Spytała, czy Rada nie powinna o tym wcześniej wiedzieć i się wypowiedzieć?

Prof. Sokołowski przypomniał, że informował o tym przy swoich wystąpieniach, że projekt zgłoszony do konkursu POWER (który został już Radzie przedstawiony) jest cały czas rozwijany.

Prof. dr hab. Teresa Kostkiewiczowa spytała, czy są jakieś zasady oceny publikacji w nowej formule ewaluacji kładącej większy nacisk na ich merytoryczną wartość.

Prof. Sokołowski przyznał, że nie jest w stanie dać wiążącej odpowiedzi. W projekcie ustawy była mowa o przypisywaniu wartości publikacji miejscu, w którym się ukazała. Wspomniał, że podczas opiniowania ustawy starano się zwrócić uwagę na znaczenie wydawnictw Instytutów PAN. Zaznaczył, że dyskusja nadal trwa i trzeba jeszcze poczekać na ostateczne rozstrzygnięcie i przyjęcie ustawy przez Parlament. Dyrektor zadeklarował także, że będzie na bieżąco informował o pojawiających się rozstrzygnięciach.

Wobec braku innych głosów Przewodnicząca Rady zamknęła dyskusję.

Ad. 2

Uchwała Rady o podziale zysków netto za rok 2016

Dyrektor IBL PAN zwrócił się do Rady z prośbą o przegłosowanie uchwały o podziale środków finansowych za rok 2016. Zgodnie z ustawą z 30 kwietnia 2010 r. Instytut zobowiązany jest zwiększać swój fundusz rezerwowy i fundusz statutowy. W imieniu Księgowości Dyrektor zwraca się z prośbą o przyjęcie uchwały o następującym rozdysponowaniu środków: na fundusz rezerwowy – odpis w wysokości 8%, czyli 8590,08 zł; na fundusz statutowy – 98 785,94 zł.

Przewodnicząca zarządziła głosowanie jawne nad przyjęciem uchwały o podziale zysków netto za rok 2016.

W głosowaniu wzięło udział 36 osób. Rada Naukowa IBL PAN jednogłośnie przyjęła uchwałę o podziale zysków netto za 2016 r.

Ad. 3

Akceptacja recenzji prof. Jacka Leociaka z dorobku naukowego prof. Michała Głowińskiego w związku z prośbą Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy o opinię w postępowaniu o nadanie tytułu doktora *honoris causa*

Przewodnicząca poinformowała zebranych, że przyszły pisma z Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy oraz z Uniwersytetu w Białymstoku, adresowane do Dyrektora IBL PAN, ale skierowane także do Rady Naukowej IBL, z prośbą o recenzje z dorobku naukowego oraz o opinie Rady w postępowaniu o nadanie tytułu doktora *honoris causa*. Prof. Grześkowiak-Krwawicz zaznaczyła, że choć sama procedura jest dla Rady Naukowej obca, to rzeczywiście jest przyjęta na uniwersytetach.

Następnie oznajmiła, że Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy zwrócił się z prośbą o opinię w sprawie prof. dra hab. Michała Głowińskiego.

Prof. dr hab. Michał Głowiński opuścił salę.

Przewodnicząca przypomniała, że recenzję dla prof. dra hab. Michała Głowińskiego przygotował prof. dr hab. Jacek Leociak i że została ona rozesłana drogą mejlową. Następnie zapytała, czy zebrani zapoznali się z nią, czy też chcieliby jej wysłuchać. Członkowie Rady oświadczyli, że zapoznali się ze wspomnianą recenzją i nie ma potrzeby, by została ona odczytana.

Następnie Przewodnicząca zaproponowała, by przyjąć opinię przez aklamację.

Rada Naukowa przyjęła recenzję prof. dr hab. Jacka Leociaka o dorobku naukowym prof. dra hab. Michała Głowińskiego przez aklamację.

Prof. Głowiński wrócił do sali obrad.

Ad. 4

Akceptacja recenzji prof. Mikołaja Sokołowskiego z dorobku dr hab. Haliny Krukowskiej profesora seniora UwB w związku z prośbą Uniwersytetu w Białymstoku o opinię w postępowaniu o nadanie tytułu doktora *honoris causa*

Przewodnicząca przypomniała, że recenzję dla dr hab. Haliny Krukowskiej przygotował prof. dr hab. Mikołaj Sokołowski i że została ona rozesłana drogą mejlową. Następnie zapytała, czy zebrani zapoznali się z nią, czy też chcieliby jej wysłuchać.

Członkowie Rady oświadczyli, że zapoznali się ze wspomnianą recenzją i

nie ma potrzeby, by została ona odczytana.

Następnie Przewodnicząca zaproponowała przyjęcie opinii w sprawie dr hab. Krukowskiej tym samym trybem, co opinię w sprawie prof. Głowińskiego.

Rada Naukowa przyjęła recenzję prof. dr hab. Mikołaja Sokołowskiego o dorobku naukowym dr hab. Haliny Krukowskiej przez aklamację.

Ad. 5

Sprawa oceny okresowej pracowników IBL PAN oraz wybór brakującego członka Komisji ds. Oceny Pracowników IBL PAN

Prof. Grześkowiak-Krwawicz przypomniała zebranym, że zgodnie z regulaminem oceny pracowników IBL PAN ocena pracowników dokonywana jest przez Radę Naukową przynajmniej raz na cztery lata za pośrednictwem wybranej przez Radę Komisji ds. Oceny Pracowników i teraz nadszedł ten czas. W związku z tym Rada musi podjąć decyzję o przeprowadzeniu oceny oraz wybrać jednego członka Komisji, który zastąpiłby wybranego 24 marca 2015 r. dra hab. Jerzego Snopka, gdyż nie może on pełnić swojej funkcji ze względu na objęcie stanowiska ambasadora RP na Węgrzech. Przewodnicząca zaproponowała w imieniu swoim oraz Prezydium Rady kandydaturę dra hab. Tomasza Chachulskiego, który wyraził zgodę na kandydowanie. Następnie zapytała, czy ktoś zgłasza inne kandydatury.

Wobec braku innych kandydatur Przewodnicząca zarządziła głosowanie jawne nad wszczęciem procedury oceny pracowników IBL PAN.

Głosowało 36 osób. Rada jednogłośnie podjęła decyzję o wszczęciu procedury oceny pracowników.

Po tym głosowaniu Przewodnicząca zarządziła głosowanie tajne w

sprawie wyboru członka Komisji ds. Oceny Pracowników IBL PAN.

Za powołaniem dra hab. Tomasza Chachulskiego na stanowisko członka Komisji ds. Oceny Pracowników IBL PAN głosowało: 36 osób,

przeciw głosowało: 0 osób,

wstrzymało się: 0 osób.

Rada Naukowa podjęła decyzję o powołaniu dra hab. Tomasza Chachulskiego na stanowisko członka Komisji ds. Oceny Pracowników IBL PAN.

Ad. 6

Wniosek komisji habilitacyjnej w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Małgorzacie Ciszewskiej

Sekretarz komisji habilitacyjnej dr hab. Estera Lasocińska złożyła raport z prac komisji (w składzie: przewodnicząca – prof. dr hab. Mirosława Hanusiewicz-Lavallee, sekretarz – dr hab. Estera Lasocińska, recenzent – prof. dr hab. Jacek Sokolski, recenzent – prof. dr hab. Mariola Jarczyk, recenzent – prof. dr hab. Barbara Milewska-Ważbińska, członkowie komisji – dr hab. Justyna Kiliańczyk-Zięba i dr hab. Jacek Wójcicki), która po zapoznaniu się z dorobkiem dr Małgorzaty Ciszewskiej oraz z recenzjami jednogłośnie w głosowaniu jawnym podjęła decyzję o zgłoszeniu do Rady Naukowej wniosku o nadanie dr Małgorzacie Ciszewskiej stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych w dyscyplinie literaturoznawstwo – na podstawie dzieła *Tuliusz domowy. Świeckie oratorstwo szlacheckie kręgu rodzinnego (XVII-XVIII wiek)*.

Wobec braku głosów w dyskusji Przewodnicząca zarządziła głosowanie tajne nad przyjęciem wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa.

W głosowaniu wzięło udział 33 członków Rady Naukowej.

Za przyjęciem wniosku o nadanie dr Małgorzacie Ciszewskiej stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa głosowały: 33 osoby,

przeciw głosowało: 0 osób,

wstrzymało się: 0 osób.

Rada Naukowa przyjęła wniosek o nadaniu dr Małgorzacie Ciszewskiej stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa.

Ad. 7

Nadanie stopnia doktora nauk humanistycznych mgrówi Pawłowi Bemowi

Prof. dr hab. Maria Prussak odczytała protokół z obrony i przedstawiła członkom Rady dwa wnioski komisji prowadzącej przewód doktorski mgra Pawła Bema: o nadanie mu stopnia doktora nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa oraz o uznanie rozprawy za doktorat z wyróżnieniem (protokół w załączeniu).

Wobec braku głosów w dyskusji Przewodnicząca zarządziła głosowanie tajne nad wnioskiem o nadanie mgrówi Pawłowi Bemowi stopnia doktora nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa.

W głosowaniu wzięło udział 32 członków Rady.

Za nadaniem mgrówi Pawłowi Bemowi stopnia doktora nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa głosowały: 32 osoby,

przeciw głosowało: 0 osób,

wstrzymało się: 0 osób.

Rada Naukowa przyjęła wniosek o nadanie mgrówi Pawłowi Bemowi stopnia doktora nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa.

Następnie Przewodnicząca zarządziła głosowanie tajne nad przyjęciem wniosku o uznanie rozprawy mgra Pawła Bema za doktorat z wyróżnieniem.

W głosowaniu wzięły udział 34 osoby.

Za wyróżnieniem doktoratu mgra Pawła Bema głosowało: 31 osób,
przeciw głosowała: 1 osoba,
wstrzymały się: 2 osoby.

Rada Naukowa przyjęła wniosek o wyróżnieniu rozprawy doktorskiej mgra Pawła Bema.

Ad. 8

Przyjęcie wniosku dra Tomasza Platy w sprawie wszczęcia postępowania habilitacyjnego w Instytucie Badań Literackich oraz powołanie recenzenta, sekretarza oraz członka komisji habilitacyjnej w tym postępowaniu

Przewodnicząca poinformowała zebranych, że do Instytutu wpłynął wniosek dra Tomasza Platy w sprawie wszczęcia postępowania habilitacyjnego w Instytucie Badań Literackich PAN.

Prof. dr hab. Teresa Dobrzyńska-Janusz przybliżyła zebrany sylwetkę dra Platy, który od 1998 r. pracuje w Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza, a od 2016 r. pełni funkcję dziekana na Wydziale Wiedzy o Teatrze. W 1998 r. na podstawie pracy *Andy Warchol w drodze do teatru* uzyskał tytuł magistra, a w 2012 r. stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie kulturoznawstwa na podstawie pracy *Kategoria obecności w teatrze i performansie ostatniego półwiecza* pisanej pod kierunkiem dra hab. Tomasza Kubikowskiego. Zainteresowania dra Platy wiążą się z nurtem performatywnym w kulturze i różnymi formami aktywności w życiu społecznym związanymi z odgrywaniem ról. Obejmują awangardowe i

postawangardowe zjawiska w kulturze: teatr eksperymentalny, performans, sztuki wizualne. Osiągnięciem naukowym zgłoszonym jako podstawa wszczęcia postępowania habilitacyjnego w IBL PAN w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie literaturoznawstwo jest monografia *Pośmiertne życie romantyzmu*, wydana w 2017 r., a recenzowana przez dr hab. Agatę Bielik-Robson oraz dr hab. Andrzej Leder, oboje z Instytutu Filozofii i Socjologii PAN. Rozdziały tej książki zostały także opublikowane w „Dialogu”. Dr Plata brał udział w pracach zespołowych poświęconych dokumentacji osiągnięć teatru eksperymentalnego oraz redakcja tomów: *Akademia ruchu*, *Akademia ruchu. Teatr* oraz *Strategie publiczne, strategie prywatne. Teatr polski 1990-2005* wydanej w 2005 r. w Polsce i w Niemczech. Wziął również udział w opracowywaniu dwóch książek na temat zespołu Komuna / Warszawa. Przygotował także pośmiertną edycję notatek Wojciecha Krakowskiego. Dr Plata jest aktywnym publicystą i popularyzatorem wiedzy o aktualnych zjawiskach teatralnych i kulturowych, publikuje m.in. w „Teatrze”, „Dialogu” i „Didaskaliach”, ma ponaddwudziestoletnie doświadczenie dydaktyczne, a jako dziekan Wydziału o Teatrze opracował jego nowy program, zorientowany na zagadnienia performansu. Rozprawa habilitacyjna daje wyraz wspomnianym zainteresowaniom, punktem wyjścia są zaś prace Marii Janion na temat śmierci romantyzmu. Dr Plata polemizuje z ich rozpowszechnionymi interpretacjami, analizując wpływ idei romantycznych na atmosferę intelektualną i debatę polityczną w Polsce po 1989 r. Monografia *Pośmiertne życie romantyzmu* sytuje się na pograniczu tradycyjnych dyscyplin, dotyczy historii idei w ich aspekcie literaturoznawczym, kulturowym i politologicznym, bada ich wpływ na zachowania społeczne, debatę publiczną oraz praktyki artystyczne. Nie mając możliwości habilitowania się w macierzystej jednostce, która nie posiada takich uprawnień, dr Plata zwraca się z prośbą o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego w IBL PAN.

Następnie prof. Grześkowiak-Krwawicz otworzyła dyskusję.

Dr hab. Marta Zielińska spytała, czemu dr Plata nie zwrócił się do Instytutu Sztuki, skoro cały jego dorobek badawczy oraz zainteresowania są nakierowane na tę dziedzinę.

Dr hab. Krzysztof Mrowcewicz zasugerował, że może być tak dlatego, że punktem wyjścia są prace Marii Janion. Zgodził się też z opinią prof. Dobrzyńskiej-Janusz, że jest to praca z pogranicza.

Dr hab. Jacek Kopciński poinformował zebranych, że zna pracę dra Platy i uważa ją za dość powierzchowną rozprawę dotyczącą dyskursu publicznego. Autor interesuje się głównie wypowiedziami publicystycznymi publicystów różnych opcji politycznych, a jego podstawową tezą jest to, że niezależnie od politycznych poglądów wszyscy tkwimy w kleszczach stereotypów romantycznych. Romantyzm jest tam potraktowany jako formacja intelektualno-kulturowa przejawiająca się w stereotypach myślenia publicystycznego. Podkreślił także, że za istotny defekt uważa brak nawiązań do znaczących realizacji romantycznych w polskim teatrze ostatnich lat.

Dr hab. Elżbieta Kiślak poinformowała zebranych, że choć nie zna ostatniej książki, to zna rozprawę doktorską dra Platy, która nie dotyczy literaturoznawstwa. Zwróciła też uwagę na fakt, że habilitacja jest oceną całego dorobku, w związku z czym przeprowadzenie rzetelnego postępowania habilitacyjnego wykracza poza kompetencje Instytutu.

Dr hab. Jacek Wójcicki zauważył, że w oparciu o wypowiedzi prof. Dobrzyńskiej-Janusz oraz dra hab. Kopcińskiego wnioskuje, że praca dra Platy jest raczej rozprawą z zakresu socjologii niż literaturoznawstwa.

Dr hab. Mrowcewicz podkreślił, że wątpliwości wynikają właśnie z granicznego charakteru pracy dra Platy. Uznał, że Instytut jest w stanie

przeprowadzić taki przewód, jest jednak inną kwestią, jak on przebiegnie i jaka będzie ocena komisji. Dodał, że w jego opinii pozostałe zasugerowane Instytuty mogą mieć podobny problem.

Prof. dr hab. Andrzej Dąbrówka zwrócił uwagę, że jeśli potraktować pracę nie jako poświęconą romantyzmowi historycznoliterackiemu, lecz romantycznym stereotypom w prasie, mieściłoby się to w zakresie dorobku Instytutu, który prowadził już habilitacje prasoznawcze.

Prof. dr hab. Maria Prussak zauważyła, że pułapką pracy dra Platy może być brak naukowej metodologii z zakresu jakiejkolwiek dyscypliny – literaturoznawstwa, kulturoznawstwa czy specyfiki socjologicznej, językoznawczej czy prasoznawczej. Jest to raczej publikacja o charakterze publicystycznym, tak jak pozostałe prace dra Platy.

Prof. Borkowska podkreśliła, że jest to książka inteligentna, którą można porównać z *Prześnioną rewolucją* Andrzeja Ledera, jest w niej pewne wyrafinowanie, nawet jeśli nie ma w niej metodologii. Zaznaczyła także, że nawet jeśli podziela wiele wątpliwości, które zostały dotychczas zgłoszone, należy powiedzieć, że nie jest to książka słaba, bez sensu i znaczenia.

Dr hab. Mrowcewicz zasugerował, że ocenę książki należy zostawić komisji, wspomniał także, że w jego ocenie Instytut przeprowadzał już postępowania habilitacyjne podobnych prac oraz że jako środowisko jest w stanie odnieść się do pracy dra Platy.

Wobec braku innych głosów Przewodnicząca zamknęła dyskusję i zarządziła tajne głosowanie.

W głosowaniu wzięły udział 33 osoby.

Za przeprowadzeniem postępowania habilitacyjnego dra Tomasza Platy

w Instytucie Badań Literackich PAN głosowało: 12 osób,
przeciw głosowało: 12 osób,
wstrzymało się: 9 osób.

Rada Naukowa odrzuciła wniosek dra Tomasza Platy o wszczęcie postępowania habilitacyjnego w Instytucie Badań Literackich PAN.

Ad. 9

Wszczęcie przewodu doktorskiego mgr Grażyny Łabęckiej-Jóźwiakowskiej na podstawie pracy *Późnorennesansowy poemat „Gorais” Sebastiana Fabiana Klonowica (edycja – przekład – komentarz)* oraz powołanie promotora

Prof. dr hab. Mieczysław Mejer przedstawił zebranym sylwetkę mgr Grażyny Łabęckiej-Jóźwiakowskiej, która jest słuchaczką studium doktoranckiego w IBL PAN od 2014 roku. Ukończyła filologię klasyczną na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, pracę magisterską na temat łacińskiej muzy Klonowica w *Roksolanii* napisała pod kierunkiem dr hab. Agnieszki Dziuby. Uzyskała także tytuł magistra filologii polskiej na KUL-u na podstawie pracy pt.: *Perswazja religijna w „Rozmowach Dworzanina z Mnichem” Marcina Kromera*, pisanej pod kierunkiem prof. dr hab. Mirosławy Janusiewicz-Lavallee. Jest autorką sześciu publikacji już wydanych, trzy publikacje pokonferencyjne oczekują na wydanie. Dwukrotnie otrzymywała stypendium dla doktorantów w IBL, była stypendystką również na KUL-u. Pracuje jako wykonawca w grancie NPRH „Lubelska Biblioteka Staropolska”, wykonuje też prace pomocnicze w grancie kierowanym przez dr hab. Joannę Partykę. Współorganizowała dziesięć konferencji, w sześciu brała udział z referatami. Bierze aktywny udział w spotkaniach Pracowni Literatury Renesansu i Baroku oraz Pracowni Literatury Średniowiecza. Tematem pracy jest poemat Klonowica *Gorais*, tekstowi istniejącemu tylko w jednym rękopisie i mało znanemu historykom literatury. Będzie to nowy przekład oraz rozbudowany

komentarz.

Dr hab. Wójcicki podkreślił, że mgr Łabęcka-Jóźwiakowska jest jedną z najaktywniejszych doktorantek i jej praca ma wielkie szanse na owocne i szybkie ukończenie. Jest także aktywna w zakresie życia studium doktoranckiego, czego przykładem jest organizacja konferencji doktoranckich. Zachęcił także do poparcia wniosku ze względu na to, że praca mgr Łabęckiej-Jóźwiakowskiej jest pracą edytorską i staropolską, a jej praca zostanie na pewno szybko ukończona.

Prof. Dąbrowka dodał, że bardzo wysoko ocenia jej kompetencje, a najważniejsze jest to, że jest podwójnie dyplomowana, co jest rzadkością.

Dr hab. Jan Kordys poinformował, że miał przyjemność i satysfakcję obserwować mgr Łabęcką-Jóźwiakowską od początku studiów doktoranckich i widzieć jej doskonały rozwój, wysoką inteligencję, spostrzegawczość i wyczucie na teksty staropolskie. Zaznaczył, że z radością popiera ten wniosek i przypuszcza, że praca w przyszłym roku będzie ukończona. Wspomniał także, że jest to trzecie ogniwo sukcesów studium, obok wspomnianego wcześniej stypendium mgra Pawła Ramsa i mgr Irmina Szubert wyjeżdża w semestrze letnim do King's College w Londynie, a wcześniej była przez pół roku na Uniwersytecie w Madrycie.

Wobec braku innych głosów Przewodnicząca zarządziła głosowanie tajne nad wszczęciem przewodu doktorskiego mgr Grażyny Łabęckiej-Jóźwiakowskiej.

W głosowaniu wzięło udział 32 członków Rady.

Za przyjęciem wniosku o wszczęcie przewodu doktorskiego mgr Grażyny Łabęckiej-Jóźwiakowskiej głosowały: 32 osoby,

przeciw głosowało: 0 osób,

wstrzymało się: 0 osób.

Rada Naukowa przyjęła wniosek o wszczęciu przewodu doktorskiego magister Grażyny Łabęckiej-Jóźwiakowskiej.

Następnie Przewodnicząca zarządziła głosowanie tajne w sprawie powołania prof. dra hab. Mieczysława Mejora na promotora w przewodzie doktorskim mgr Grażyny Łabęckiej-Jóźwiakowskiej.

W głosowaniu wzięły udział 32 osoby.

Za powołaniem prof. dra hab. Mieczysława Mejora na promotora w przewodzie doktorskim mgr Grażyny Łabęckiej-Jóźwiakowskiej głosowały: 32 osoby,

przeciw głosowało: 0 osób,

wstrzymało się: 0 osób.

Rada Naukowa powołała prof. dra hab. Mieczysława Mejora na promotora w przewodzie doktorskim mgr Grażyny Łabęckiej-Jóźwiakowskiej.

Ad. 10

Wolne wnioski

Przewodnicząca zaprosiła członków Rady na wystawienie opracowanego przez prof. dra hab. Mieczysława Mejora *Hebdomasa* Klonowica w Kościele Nawiedzenia NMP przez Polską Operę Królewską pod dyрекcją Ryszarda Peryta.

Prof. Mejer dodał, że koncert odbywać się będzie przez trzy niedziele Adwentu w najstarszym kościele gotyckim Warszawy, z doskonałą akustyką, w wykonaniu wspaniałego zespołu muzycznego pod kierunkiem Jacka Urbaniaka oraz znakomitych śpiewaków Opery Królewskiej, a na końcu jest świetny performans prof. Peryta wykonującego jedną pieśń. Prof. Mejer również serdecznie zaprosił do uczestniczenia w koncercie.

Dr Dorota Siwicka zaprosiła zebranych na spotkanie świąteczne w Instytucie Badań Literackich dnia 19 grudnia 2017 r. w Pałacu Staszica. Dodatkową atrakcją będzie wernisaż wystawy poświęconej Bolesławowi Leśmianowi, przygotowanej przez dr hab. Agnieszkę Klubę.

Wobec braku innych głosów Przewodnicząca zamknęła posiedzenie Rady Naukowej.

Protokołowała
Klara Leszczyńska-Skowron